О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 31437

гр. София, 07.08.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 66 състав,** в закрито заседание на 07.08.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Василева

като разгледа дело номер **9767** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 във връзка с ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 172, ал. 5 и ал. 6 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на „АЛФА ТЕХ ИНВЕСТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя С. Х. В., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-003340/06.07.2026 г., издадена от М. Г. Н. - полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при Столичната дирекция на вътрешните работи. Със заповедта, на основание чл. 171, т. 2, б. „м“ от ЗДвП, на собственика „УНИКРЕДИТ ЛИЗИНГ“ ЕАД е приложена принудителна административна мярка - временно спиране от движение за срок от три месеца на лек автомобил „Б. М3 К. М xDrive“ с рег. [рег.номер на МПС] , като е отнето свидетелството за регистрация на моторното превозно средство, част I, №[ЕИК]. В заповедта „АЛФА ТЕХ ИНВЕСТ“ ЕООД е посочено като ползвател на автомобила.

Според изложеното в заповедта на 04.07.2026 г. около 15:43 ч. в [населено място], на [улица], водачът Н. В. Н. е използвал пътя, отворен за обществено ползване, за друга цел, различна от предназначението му за превоз на хора и товари, като преднамерено е повишил рязко оборотите на двигателя, вследствие на което задвижващите колела са превъртели, автомобилът е променял посоката си наляво и надясно и е загубил сцепление с пътната настилка. За случая е съставен АУАН серия GA № 5536901/04.07.2026 г. за нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП.

С жалбата е направено особено искане за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповедта. Искането е обосновано с твърдения, че дружеството е лизингополучател и вписан ползвател на автомобила, който използва за управленски и технически посещения на обекти, срещи и координация с контрагенти, спешни огледи и пренасяне на документи и оборудване в С. и извън града. Поддържа се, че дружеството няма свободен и функционално равностоен заместващ автомобил, продължава да заплаща лизингови вноски, застрахователни и експлоатационни разходи и би следвало да наеме друг автомобил или да понесе забавяния, допълнителни транспортни разходи, пропуснати посещения и увреждане на

търговската си репутация. Твърди се и че поради тримесечния срок на мярката тя може да бъде изпълнена изцяло преди приключване на съдебното производство.
В подкрепа на искането е представена декларация от управителя С. Х. В. от 03.08.2026 г. В нея се сочи, че текущата лизингова вноска по фактура № [ЕГН]/09.07.2026 г. на „УНИКРЕДИТ ЛИЗИНГ“ ЕАД е 1 437,85 евро с ДДС, а общата стойност на вноските за три месеца е 4 313,55 евро с ДДС. Самата фактура, договорът за лизинг, документи за застрахователните и експлоатационните разходи, както и доказателства за конкретни обекти, поети срокове, неустойки или необходимост от наемане на заместващ автомобил не са представени.
Ответникът не е изразил становище по искането за спиране.
Административен съд - София-град, III отделение, 66 състав, след като се запозна с доводите на жалбоподателя и представените доказателства, намира от фактическа и правна страна следното:
Искането за спиране е процесуално допустимо. Подадено е при висящо производство по оспорване на заповедта. По административната преписка е установено връчване на акта на собственика на автомобила на 20.07.2026 г., но не и отделното му съобщаване на „АЛФА ТЕХ ИНВЕСТ“ ЕООД. Поради това няма данни, от които да се направи извод, че жалбата на вписания ползвател е подадена след срока по чл. 149, ал. 1 от АПК.
Обстоятелството, че адресат на заповедта и собственик на автомобила е „УНИКРЕДИТ ЛИЗИНГ“ ЕАД, не изключва активната процесуална легитимация на „АЛФА ТЕХ ИНВЕСТ“ ЕООД. От справката в АИС-КАТ и от самата заповед се установява, че дружеството е вписан ползвател на моторното превозно средство, а в жалбата и декларацията се посочва, че е лизингополучател. Предварителното изпълнение на мярката го лишава непосредствено от възможността да упражнява правото си на ползване и поражда последици пряко в неговата правна сфера. Поради това интересът му от оспорването е личен, пряк и правен по смисъла на чл. 147, ал. 1 от АПК, а дружеството има качеството на оспорващ по чл. 166, ал. 4 от АПК. В този смисъл са Определение № 5304 от 16.04.2013 г. по адм. дело № 4599/2013 г. на Върховния административен съд, VII отделение, както и Определение № 10161 от 30.12.2022 г. и Решение № 915 от 13.02.2023 г. по адм. дело № 11133/2022 г. на Административен съд - София-град. Правният интерес на ползвателя обаче обуславя допустимостта на искането, без да замества доказването на материалните предпоставки за спиране.
Разгледано по същество, искането е неоснователно.
Съгласно чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обжалването на заповедите за прилагане на принудителни административни мерки не спира изпълнението им. Допуснатото по силата на закона предварително изпълнение може да бъде спряно от съда при условията на чл. 166, л. 4 във връзка с ал. 2 от АПК, ако би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. В този смисъл е и Тълкувателно решение № 5 от 08.09.2009 г. по тълкувателно дело № 1/2009 г. на Общото събрание на колегиите на Върховния административен съд.
Когато предварителното изпълнение е установено със закон, съществуването на защитим обществен интерес от незабавното изпълнение се предполага. За да бъде спряно изпълнението, оспорващият следва да установи конкретен противопоставим интерес, който по значимост е съпоставим или надделяващ над охранявания обществен интерес, както и пряка и достатъчно вероятна опасност от настъпването на значителни или трудно поправими вреди. Доказателствената тежест за тези обстоятелства е на молителя. Новият или продължаващ характер на дадено обстоятелство не е достатъчен сам по себе си, ако не е установено, че то поражда вреда с изискуемия по чл. 166, ал. 2 от АПК интензитет. Само твърдението за неблагоприятни последици, без тяхната конкретизация и доказване, не е достатъчно.
В случая защитимият обществен интерес е свързан с осигуряване безопасността на движението и

преустановяване използването на път, отворен за обществено ползване, за цели извън предназначението му. Според фактическото основание на заповедта и приложения АУАН се касае за преднамерено извеждане на автомобила до загуба на сцепление и странично отклоняване на траекторията. Без при настоящото произнасяне да се приема за доказано извършването на нарушението, описаното поведение очертава именно риска за живота, здравето и имуществото на участниците в движението, за чието незабавно ограничаване законодателят е допуснал предварително изпълнение на мярката по чл. 171, т. 2, б. „м“ от ЗДвП.
Представената декларация не установява в необходимата степен твърдените вреди. Като частен свидетелстващ документ тя доказва, че съдържащите се в нея изявления са направени от подписалото я лице, но не се ползва с материална доказателствена сила относно верността на благоприятните за страната факти - чл. 180 от Гражданския процесуален кодекс във връзка с чл. 144 от АПК. Поради това изложеното в декларацията следва да бъде преценено заедно с останалите доказателства, каквито относно твърдените стопански последици не са представени.
Посочената лизингова вноска от 1 437,85 евро с ДДС и сборът от 4 313,55 евро за три месеца не могат да се приемат за доказани единствено с декларацията, след като цитираните фактура и договор за лизинг не са приложени. Датата на сочената фактура е след издаването на заповедта, но само това обстоятелство не доказва значителна или трудно поправима вреда. Задължението за заплащане на лизинговите вноски произтича от частноправния договор и съществува независимо от предварителното изпълнение на заповедта. Непосредствената последица от мярката е невъзможността за ползване на автомобила през срока й, а не възникването на задължението за плащане. Евентуалната имуществена загуба от неползването е парично оценима и при установена незаконосъобразност на акта може да бъде претендирана по предвидения в закона ред. Не са представени данни за финансовото състояние, оборота и текущите задължения на дружеството, въз основа на които съдът да прецени, че дори заявеният размер би бил значителен за неговия патримониум. В този смисъл относно поправимия характер на парично оценимите последици е и практиката на Върховния административен съд, обективирана в Определение № 8498 от 31.08.2023 г. по адм. дело № 7990/2023 г., Определение № 10253 от 26.10.2023 г. по адм. дело № 9591/2023 г. и Определение № 10930 от 10.11.2023 г. по адм. дело № 10381/2023 г.
Не са доказани и останалите заявени имуществени вреди. Не са представени застрахователни полици и платежни документи, оферти или договор за наем на заместващ автомобил, разчети за допълнителен транспорт, договори с контрагенти, графици за посещения на обекти, поети срокове, уговорени неустойки или доказателства за реално изгубени приходи. Поради това съдът не може да установи нито вероятността от настъпването им, нито техния размер и значимост.
Твърдението, че дружеството не разполага със свободен и функционално равностоен автомобил, също се съдържа единствено в декларацията на управителя. Не са представени данни за притежаваните или ползвани от дружеството транспортни средства и тяхната текуща ангажираност, нито доказателства, че конкретният автомобил има незаменима техническа или функционална характеристика за посочените управленски и организационни задачи. Не е установено и че тези задачи не могат временно да бъдат изпълнявани чрез друг подходящ транспорт. Временните организационни неудобства и необходимостта от пренареждане на начина на придвижване са обичайни последици от мярката и сами по себе си не съставляват значителна или трудно поправима вреда по смисъла на чл. 166, ал. 2 от АПК.
Твърденията за забавяне на посещения, неизпълнение на договорни срокове, загуба на работно време и увреждане на търговската репутация са формулирани общо и предположително. Не са индивидуализирани конкретни отношения, при които предварителното изпълнение вече е породило или с достатъчна вероятност ще породи подобна последица. Между временното

спиране от дижение на един автомобил и заявените пропуснати възможности се включват редица бъдещи организационни и стопански обстоятелства, поради което изискуемата пряка причинна връзка не е установена.
Срокът на приложената мярка и възможността тя да изчерпи действието си преди приключване на съдебния спор не представляват самостоятелно основание за спиране. Този срок е определен от законодателя, който едновременно е предвидил и предварителното изпълнение по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП. Ако самата продължителност на съдебното производство се приема за достатъчна, законовото правило за незабавно изпълнение би било обезсилено без да е установена индивидуална значителна или трудно поправима вреда.
Възраженията за липса на фактическа и правна връзка между поведението на водача и прилагането на мярката спрямо собственика, за недоказаност на описаното използване на пътя, както и за компетентността на административния орган и законосъобразността на заповедта са относими към спора по същество. Те не установяват сами по себе си вреда от предварителното изпълнение и разрешаването им в настоящото производство би означавало недопустимо предрешаване на основния спор.
При съпоставяне на засегнатия интерес на вписания ползвател с презюмирания от закона обществен интерес съдът намира, че е доказано временно ограничение в ползването на един актив и възможност за организационни затруднения, но не и конкретна, пряка и достатъчно вероятна значителна или трудно поправима вреда. Тези последици не надделяват над интереса от незабавно ограничаване на риска за безопасността на движението, очертан от фактическите основания на заповедта. Поради това предпоставките на чл. 166, ал. 4 във връзка с ал. 2 от АПК за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение не са налице.
По изложените съображения и на основание чл. 166, ал. 4 във връзка с ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Административен съд - София-град, III отделение, 66 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на „АЛФА ТЕХ ИНВЕСТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-003340/06.07.2026 г., издадена от М. Г. Н. - полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при Столичната дирекция на вътрешните работи, с която на основание чл. 171, т. 2, б. „м“ от ЗДвП е постановено временно спиране от движение на ППС за срок от три месеца.
Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.
Препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: